

vil foreslå, at der indbetales et depositum, når man indgiver en klage, 500 eller 1.000 kr., som man får tilbage, hvis man får medhold i klagen, men som beholdes af den instans, der behandler klagen, hvis man ikke får medhold. Jeg tror, vi bliver nødt til at indføre en sådan ordning, hvis vi vil undgå urimelig lange ventetider for at få en sag prøvet samt holde useriøse klagere ude.

Så må jeg også sige, at lovforslaget er lidt ensidigt med hensyn til, hvilke organisationer der skal kunne klage. Jeg kan ikke rigtig se, at det kun skal være miljøorganisationer, der nu får en udvidet klageadgang. Hvis der skal være logik i loven, bør den udvidede klageadgang også gælde brancheorganisationer, der har medlemmer, som direkte bliver berørt af eventuelle miljøbestemmelser.

De Samvirkende Købmandsforeninger skriver i deres hørings svar, at med hensyn til planloven, der jo regulerer detailhandelens udviklingsmuligheder, vil det være rimeligt, at de får klageadgang, og det er jeg enig med dem i. Man kan ikke ligefrem kalde De Samvirkende Købmandsforeninger for en forening, der som hovedformål har at beskytte miljøet, men deres medlemmer udgør en del af det lokalsamfund, som vi alle sammen skal være en del af. Og det er netop det, der er afgørende for mig: at vi giver alle borgere en større tilgængelighed over for systemet, som sikrer den åbenhed og imødekommethed i forvaltningen, vi mangler lidt af i dag.

Under udvalgsbehandlingen vil jeg meget gerne have klarhed over, hvad der præcis er Århuskonventionen, og hvad der er ministerens egne påhit. Jeg synes, der er en tendens til, at alle de her konventioner og EF-direktiver lige får en ekstra tand og et par ministerbemyndigelser, som måske ikke er nødvendige i forhold til konventionen.

Det ærgrer mig, at ministeren ikke har forsøgt at opnå en fælles europæisk fortolkning af konventionens bestemmelser. Netop når der er tale om en internationalt vedtaget konvention, bør ministeren sikre sig, at man i EU fastlægger en fælles procedure, således at vores virksomheder ikke får sværere vilkår end deres konkurrenter i EU. Det er vel ikke det, der meningen med en international konvention, tværtimod.

Under udvalgsarbejdet vil vi også gerne drøfte, hvordan vi sikrer borgerne oplysninger om emissioner, uden at virksomhederne dermed tvinges til at udlevere materiale, der kan

svække deres konkurrence med andre virksomheder.

Århuskonventionen har altså et godt sigte, og borgerne får større mulighed for at anke over foranstaltninger, der vil forringe vores miljø. Det er godt. Men Århuskonventionen og denne lov må ikke føre til uhensigtsmæssigt bureaukrati med lang sagsbehandling og forhaling af beslutninger til følge.

Så vi støttet lovforslaget, men vi vil altså stille en række ændringsforslag, som vi håber ministeren vil være imødekommende over for.

Jørn Jespersen (SF):

Oprindeligt havde jeg tænkt mig at sige, at vi er meget positive over for intentionerne i Århuskonventionen og i det foreliggende lovforslag, som implementerer den, fordi der er tale om nogle positive tendenser – bedre aktindsigt, inddragelse af offentligheden, større fokus på miljøproblematikken osv. – men at vi synes, at der er en række mangler og svagheder ved den måde, man har implementeret konventionen på i det foreliggende lovforslag.

Men efter at have hørt nogle af de borgerlige ordførere bliver jeg helt begejstret for lovforslaget og må sige, at det åbenbart er bedre, end vi har vurderet på forhånd. Der er åbenbart tale om, at man i højere grad får lagt op til, at almindelige mennesker, befolkningen, borgerne, bliver inddraget, med den bekymring, de borgerlige partier lægger for dagen.

Så jeg vil godt kvittere for, at der åbenbart er bedre intentioner implementeret i lovforslaget, end vi har været opmærksomme på, og det vil vi selvfølgelig meget gerne støtte.

Jeg synes også, det er interessant, at man kan tale om, at her bliver det for bureaukratisk og her er der klager, der uberettiget kan komme til at blande sig i miljøsager osv., og at der skal være højere gebyrer for, at forskellige grønne organisationer kan deltage i debatten. For hvad er realiteten i den miljødebat, der foregår i Danmark og i EU i øjeblikket? Realiteten er, at den bliver oversvømmet af erhvervslobbyister, at der bliver brugt milliarder af kroner på at påvirke den politiske beslutningsproces fra store virksomheder og fra erhvervsorganisationer, som infiltrerer alle mulige gange i ministerier og kommissioner osv., og at almindelige mennesker efterhånden er blevet fremmedgjort over for miljødebatten, fordi den er blevet gjort teknisk, fordi den er blevet gjort bureaukratisk,